

ב"ל (חיפה) 49600-02-12 - ח'אלד מובארכי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 49600-02-12 - ח'אלד מובארכי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 49600-02-12

ח'אלד מובארכי

ע"י ב"כ - עו"ד בקר

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מישאל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[27.01.2013]

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה), מיום 29/12/11 ("הוועדה"). בהחלטתה קבעה

הוועדה למערער נכות יציבה בשיעור 15% מיום 1/12/09 ("ההחלטה").

2. ביום 27/10/11 התכנסה הוועדה, הקשיבה לתלונות המערער ועיינה בחומר הרפואי שהונח בפניה. הוועדה,

בהרכב מומחה לאורטופדיה, מומחה לנזירולוגיה ומומחה לנפרולוגיה ערכה למערער בדיקה קלינית, ופירטה את

ממצאיה: ברך ללא תפליט, קיים גינורום של ברך שמאל, יישור 10° - כיפוף 130°, יציבות צידית וקדמית אחורית

שמורה. הוועדה עיינה ברישום רפואי של ד"ר כרכבי והתייחסה לממצאי בדיקת MRI מיום 12/2/11.

באבחנה הרפואית ציינה הוועדה "מצב לאחר חבלה בברך שמאל".

לשם סיכום הדיון ביקשה הוועדה לעיין בצילומי רנטגן שבוצעו בסמוך לתאונה ובתיק רפואי אורטופדי.

ביום 29/12/11 שבה והתכנסה הוועדה, וציינה כי ממצאי צילום רנטגן ברך מיום 24/4/11 מעידים על היצרות הסדק

המרפקי הפנימי. הוועדה הוסיפה והתייחסה למכתבו של פרופ' סודרי וקיבלה חלק ממצאיו, מאחר שלדעת הוועדה

קיימת הגבלה ביישור של 10°, ומאחר שפרופ' סודרי לא התייחס בחוות דעתו להיצרות במפרק הפנימי. הוועדה

סיכמה וקבעה למערער נכות בשיעור 10% לפי פריט ליקוי 35(1)(ב) מיום 1/12/09. בנוסף, הופעלה תקנה 15

במחצית, עקב הגבלה תפקודית בעבודת המערער כאיש תחזוקה, כך שלמערער נקבעה נכות צמיתה בשיעור 15%.

3. לבית הדין הסמכות לבחון האם נפלה טעות משפטית בהחלטת הוועדה [סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי] נוסח משולב, התשנ"ה-1995].
- לאור האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:
4. לטענת המערער, קיימות סתירות מהותיות בין ממצאי הוועדה הרפואית מדרג ראשון לבין ממצאי הוועדה, סתירות המצדיקות התערבות בית הדין בהחלטת הוועדה.
- מקובלת עלי בהקשר זה טענת המשיב, כי בהתאם לתקנה 30 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956, מוסמכת הוועדה הרפואית לעררים לאשר החלטת הוועדה מדרג ראשון, לבטלה או לשנותה, בין שנתבקשה לעשות זאת ובין שלא נתבקשה. לפיכך, דין טענת ערעור זו להדיחות.
5. המערער הוסיף וטען כי הוועדה הסתמכה על צילום רנטגן שבוצע כשנתיים לאחר התאונה, ובשל הסברה כי מדובר בצילום ממועד סמוך לתאונה, ייחסה למערער מצב קודם על פי ממצאי אותו צילום.
- בעניין זה הסכים המשיב להחזיר את עניינו של המערער לוועדה, בהרכבה מיום 29/12/11, על מנת שתסביר את משמעות ההיצרות במפרק הפנימי, בין היתר לאור צילום רנטגן מיום 24/4/11 ולאור האמור במכתבו של ד"ר כרכבי. כמו כן, הוסכם כי הוועדה תסביר את העדרם של ממצאים ניוונים מיום התאונה, לאורם דחתה את ערר המערער.
6. נטען עוד, כי הוועדה קבעה למערער נכות לפי פריט ליקוי 35(1)(ב), בעוד שקיים פריט ליקוי ספציפי המאפיין את מצבו, היינו קרע במיניסקוס.
- גם בעניין זה, הסכים המשיב להשיב את עניינו של המערער לוועדה, בהרכב זהה, על מנת שתבהיר את התאמת פריט הליקוי לפיו נקבעה דרגת נכותו של המערער, וזאת בשים לב לממצאי בדיקת MRI מיום 12/2/11 המעידים על נזק למיניסקוס.
- סוף דבר:
7. אשר על כן, הערעור מתקבל בחלקו. עניינו של המערער יוחזר לוועדה הרפואית לעררים, בהרכב זהה, על מנת שתפעל באופן הבא:
- (א) הוועדה תסביר את משמעות ההיצרות במפרק הפנימי, בין היתר לאור צילום רנטגן מיום 24/4/11 ולאור האמור במכתבו של ד"ר כרכבי. כמו כן, תסביר הוועדה את העדרם של ממצאים ניוונים מיום התאונה, לאורם דחתה את ערר המערער.
- (ב) הוועדה תבהיר את התאמת פריט הליקוי לפיו נקבעה דרגת נכותו של המערער, וזאת בשים לב לממצאי בדיקת MRI מיום 12/2/11 המעידים על נזק למיניסקוס.
- החלטת הוועדה תהיה מפורטת ומנומקת.
- המערער יזומן להופיע בפני הוועדה, גם באמצעות באי כוחו.
8. בשים לב להסכמת המשיב בדיון, שעה שלא התקבלו כל טענות הערעור, יישא המשיב בהוצאות המערער בגין הליך זה בסך 1,500 ש"ח אשר ישולמו לידי המערער תוך 30 ימים מעת שיומצא למשיב פסק הדין.
- לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומצא להם פסק דין זה, זכות לבקש מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים רשות לערער על פסק הדין.
- ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ג, (27 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.